

ves af en kommune, men ligger uden for denne, eller hjem med et af socialministeren beskikket tilsynsråd (observationshjem, behandlingshjem, skolehjem og ungdomshjem, hvortil der efter de gældende finansieringsregler ydes underskudsdekning af staten). Det må anses for upåkrævet at opretholde særlige af socialministeren beskikkede tilsynsråd, idet tilsynsråd vil kunne beskikkes af amtsrådet i den amtskommune, hvor institutionen ligger. Det foreslås derfor, at ansvaret for tilsynet med døgninstitutioner for børn og unge pålægges amtsrådet. For at sikre det pædagogiske arbejdes standard foreslås det, at det pædagogiske tilsyn skal udøves af amtskommunens socialcenter.

Til § 99.

De foreslåede bestemmelser i 1. og 3. pkt. afløser de gældende bestemmelser i børneforsorgslovens § 89, stk. 1, hvorefter anerkendte børne- og ungdomshjem er forpligtet til at modtage børn, der henvises af børne- og ungdomsværnene, og hvorefter uenighed mellem børne- og ungdomsværn og institution om optagelse afgøres af socialstyrelsen.

Efter den gældende bestemmelse i børneforsorgslovens § 89, stk. 2, kan optagelse i statshjem og i hjem, der modtager underskudsdekning fra staten, kun finde sted med socialstyrelsens forudgående tilladelse. For også fremtidig at sikre den bedst mulige udnyttelse af institutionspladserne foreslås det, at det sociale udvalg ved anbringelse af børn eller unge, som trænger til særlig støtte eller behandling, skal indhente en udtalelse fra amtskommunens socialcenter, så vidt muligt forud for anbringelsen.

Til § 100.

De gældende vejledende regler om betaling for anbringelse uden for hjemmet under børne- og ungdomsforsorg findes i socialministeriets cirkulære af 24. marts 1965. Efter disse regler kan det pålægges forældrene eller den unge selv at betale for opholdet. Det er overladt til børne- og ungdomsværnet at fastsætte betalingen — eller undlade at kræve betaling — efter en undersøgelse af den pågældende families samlede situation. Betalingen kan højst fastsættes til et beløb, svarende til summen af en faders og en moders normalbidrag. Det er hensigten at opretholde princippet i den gældende ordning, herunder at det kan pålægges unge selv at betale.

Til § 101.

Efter de nugældende regler er opgaven med at sørge for ophold for enlige mødre før og efter fødslen på svangre- og mødrethjem eller hos private henlagt til den enkelte mødrethjælpsinstitution. Denne kan

endvidere oprette observationshjem for kvinder, der ønsker svangerskabsafbrydelse, og sørge for rekreationsophold for mødre, bl. a. ved opførelse af rekreationshjem.

Ifølge den foreslåede bestemmelse skal amtsrådet kunne drive hjem, hvor gravide kvinder og mødre med små børn kan opholde sig i perioder af svangerskabet eller en tid efter fødslen, såfremt sociale forhold gør dette ønskeligt. Hjemmene vil ligeledes kunne modtage mødre med deres små børn på rekreationsophold. Det forudsættes herved, at klientelet vil kunne omfatte såvel gifte som ugifte.

Det omtales i bestemmelsens stk. 1, at amtsrådene har valgfrihed med hensyn til selv at oprette institutioner eller indgå overenskomst med selvejende institutioner.

På grundlag af de nuværende forhold må det skønnes, at der fortsat i en vis tid vil være brug for, at en del yngre kvinder, der lever under vanskelige forhold, kan optages på hjemmene. Endvidere antages der at være et stigende behov for som led i vejledningsarbejde over for familier at kunne tilbyde mødre et rekreationsophold sammen med deres mindre børn.

Til § 102.

Tilsynsbestemmelsen svarer til, hvad der er foreslået i socialreformkommissionens 2. betænkning.

Til § 103.

Efter de nugældende regler træffer mødrethjælpsinstitutionerne selv afgørelse om optagelse på et hjem. Når disse hjem forudsættes henført under amtsrådene, synes det mest praktisk, at bestemmelse om optagelse træffes af amtskommunens socialcenter på grundlag af det sociale udvalgs indstilling.

Til § 104.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med gældende praksis.

Til § 105.

Ifølge den foreslåede bestemmelse er det — ligesom efter forsorgslovens § 7 — amtsrådet, der har pligt til at sørge for, at der er adgang til det fornødne antal pladser på forsorgshjem.

De institutioner, der i øjeblikket får tilskud som „arbejdskolonier m. v.“ efter forsorgslovens § 8, stk. 4, medtages efter den foreslåede bestemmelse på lige fod med forsorgshjemmene, idet klientelet i overvejende grad er det samme. Det drejer sig om arbejds-kolonier, herberger, beskyttede pensionater og institutioner af mere blandet karakter. Medens disse institutioner efter den gældende ordning i modsætning til forsorgshjemmene får et tilskud, der er fastsat